

Не дѣй ти тѣжи, о майко мила,
 Кога си толкозъ чеда родила
 Горкано! ти си много страдала,
 Животъ спокоенъ не си познала
 Твои-тѣ чеда, толкозъ години,
 Не те е смислилъ единъ до нинѣ

Нъ утѣши се, майко любезна,
 Не дѣй унива, бѣди ти трезна . . .
 Отвѣди нази и отрасти ни,
 На тѣзъ свободни златни години,
 На тебъ да станемъ чеда достойни,
 За тебе само нии да живѣемъ

Ето за тебе трудъ не жалѣемъ,
 Отъ млади иште да се научимъ
 Все што е нужно днесъ да получимъ,
 Че като дойде наше-то врѣме
 На тебе помошь да подадеме

П. Р. Славейковъ.

БАСНЯ.

Орелъ и ракъ и штука,
 Незнаахъ по каква сполука,
 Таквазъ имъ работа дошла
 Да теглятъ заедно кола.
 И ето тѣ се впрѣгать,
 Напъватъ се, напръгать
 Е тѣй, че ште се пукнатъ чакъ,
 А пусти кола немръдватъ пакъ
 Тѣ можахъ искара
 Най-лесничко товара;
 Нъ нà: Орелъ-тъ катъ крилатъ
 Все теглилъ на високо,
 Киръ Рачо теглилъ на назадъ,